

—●—

ספר שאילות > העמק שאלה - מהדורה ראשונה > א / ברלין, נפתלי צבי יהודה בן יעקב (עמוד 6) 34893

חסר יפה ישיע. ולא כחצו הללים. והדברים אחרים בחצורו רשע.
 ש"ח בס"ד :
 וכוהנאיע המלך. הוסף בה דבר. ופתיחאל ב"ק ודוד לא נש
 למדה זו של פסלה אלף בענין פסלה ה' פדיון האלה בחזרה ממבד
 חלל הם שכבר נמנו וגמרו. שז לא ה' פ"ל ופסל כל מדתו עמר ק
 הדין. משאל פסלה פ"ה הכרית נמנו לחפור פל כל מה שקיבל בכר
 וארכ הדקן חץ באל ליד גמירא זו. וזה פ' הכחוש. ויותר שח' קבלת
 מוס. היינו בקי בקבלות ופסקים מחסר היו לפיו עוד למד דעת את המס
 חל הגיון קנה הקבלה. וגם האיר פ"ז במשל ד' לשון חממה קנה חממה
 ובכל קריין קנה בנים. ומכרש' ודמלת חממה קנה חממה. קנה ח
 שמועט משי הכי וחסל חצובוק בה מעמדן להביל הסעס פ' ויש להסביר
 יותר. ודממה אורחיה דשע ושל. והורחשו ידועה דבר מקובל. כל
 הכחוש דריחל הייב חממה לחממח' ופ' מורה דשע למי שאכל בר של ואל
 לבצר מדעת ולא דע לבלל ידיעה ואמר שמה רחיעה חלוקה ידועה
 וקבלות. וחל' חצובוק בה. וזה קריין חל' לינמ חל' ואל לינמ
 ופי' בה עמר לספר הסעס. ומפשי בקבלת חלית זה הסורח
 דברים. הייב חן וחקר חקן משלים הכה. פ' חן חן חן פ'
 חל' פסלה אורים לחורה וכוו משמע' חצובוק כ"ל פ' לקוש חלה
 שאל כל אורם במה להספס וחל' לפסלה אלף פ' בעל כח מדל. מחל' פ'
 פ' אורם הכל משחמקן בה. ועוד דכלי אורם מזה חל' לפסלה וחסב
 משל' פ' אורם חולין אורה על היור. ק קבלה בלי סעס חל' לחי
 לה חל' פ' איש מפי איש. ורב מוכח ודמה למלך ר' נפתלי חל' חל' פ'
 חל' יאל להספס. ואל' קבלו ממנו. חל' כהי' פ' טעס. הכל חממן
 על הקבלה. שרי הסעס והסביר מורית על הקבלה. חל' אורם מחממה
 כ"ל. והר' בשלה מ' מגילה הוסיפו על הכרעה שחיה בנפיש. ופי' חו'
 משום דמעלי לזכירה לפי סדר הכון מחל' דהסעס מעלה לזכיר. הייב
 וחן. ומפשי עוד. טעס וחקר. פ' חספלה דרים המחממה מה הדין
 מקובל. וחל' חל' דע טעס על הקבלה זו. חל' עמוד פ' דין כחממח
 משל' כאשר דע עמו פ' ידוע מחממן חל' חל' בהר טעמה. עוד
 למי ויחרין זו אור הדעת. ככלל בחקן משלים הכה הרחא לדשע אש
 אחיים שחיים מקובלים פדיון. ופי' ש לפמוד עליהן מחדר הכרעה
 ופסול. וידוע חל' דשוע חל' שח' בעיונם. חל' כפסחא לדשע טעמו
 ש"ל מקובל. ופי' זה הדק על הכלפול מזה ומורה דק לגיע פסחא
 חמרים. ומומה דע לאלך דרך פסול עז נכו להרעה :

וְ וַיְהִי כִּי הָיָה מִשְׁפָּט עַל כָּשָׁן יִהְיֶה כָּל הָיִים • כְּדוּרָו עַל יִשְׁעֵי שְׁנֵהֶם
כִּמֵּה הָאֵם הַחַיִּיר עֲתִיחַל בִּיק כְּפִלְפֹּל כְּדֹחַ • כְּחֻמְרוֹ ד' סִי' ח' •
וּכְכִרֵּי מִחוּךְ הַפִּלְפֹּל שְׁפִי יִתֵּן קֵי הַכֶּלֶה • וְכִיּוֹמָה ד' פ' א' אִרְחֵל הַחֹכֶל
מֶלֶךְ בֹּהֵר לִרְיָד שִׁיכּוּחַ בֵּן הַיִּצְיֹר שְׁמֹא יֵבֵא בִיד אֲחֵר וְיִרְכֶּה בְּשִׁיעוּרִין
כּו' • אֲרִי • תִּינִי כִּיּוֹר מִי הִכִּי שְׁלֹשָׁה כִּיּוֹר כּו' • אֲרִי • אֲחֵרִים
חֻמְרוֹם אֵל שֶׁל יַעֲבֹד תִּקְוֹם • וְתִקְוֶה וְהַכְּבִּיד עַל אֵלֵי הַמֶּלֶךְ שְׁמֹא בִיד
רִשָּׁא לְחֹדֶשׁ דְּכֵר מַעֲשֵׂה אֵלֶּם שְׁכֻחֹם וְחֻזֵּר יוֹסְדוֹם • לִפִּי הַכְּרֵחַה לְכֹאֲרֵה
לֹא פִלְגִי • רִא' וְרִי' • וְקֶסֶה מוֹכֵחַ אִיךְ אֲשֶׁכֶּר שְׂבִיד אֲחֵר יִרְכֶּה בְּשִׁיעוּרִין אֲחֵר
שְׁמֹא הָאֵם • וְחֹד דְּכֵס' א' בִּיר' פִּיחֵה פִּיל' וְחֻמְיָה פִּיל' דִּירִא' שְׁפִירֵן
הָאֵם • ר' הַשְׁעִי' ח' חֲמִשִּׁים תִּיקֹן שְׁפִירֵן • ר' הַשְׁעִי' כְּדִשְׁת' דֹּחַ
הַחֹלֵף אִישׁוֹר בֹּהֵר לִרְיָד לְרֹשׁם עֲלֵיוֹ חֹת הַשְּׁבִירֹת שְׁמֹא יַעֲמֹד בִּיד אֲחֵר
וְיִשֶּׁה חֹת הַשְּׁבִירֹת • הִרִי דִלְמֵד הָאֵם אֲלֵכִי • חֹלֵף רִא' וְרִי' פִלְגִי • בִּיד
פִּלְגִי • וְהִי' דִּתְחִי' דִּתְחִי' • דִּתְחִי' כִּרִי' • וְאַחֲרֵים סִל' בִיד שֶׁל יַעֲבֹד תִּקֵּן • וְהִי' י' י' י' י'
כְּכֹוִי' דִּתְחִי' • שְׁחֹדִיר כְּפִלְפֹּל • וְחֶפֶז' שִׁי' מִקְדֵּם הָאֵם • חֹלֵף כִּיּוֹ
שְׁנֵהֶם • וְאֵלֵי יֵבֵא בִיד אֲחֵר וְיִכְרִיעַ שְׁפִי • הַכְּחֹחַ שְׁפִי' ה' הָאֵם שְׁפִירֵן
אֲחֵר • מִיֵּה לְשֹׁלֵף אֲכֵר שֶׁל בִיד שֶׁל יַעֲבֹד אֲחֵר וְקִים • דְּקִי נִישָׁה הַכֶּלֶה •
וְגִי בִימֵי תִּשְׁלֹף הָדוּד • א' שְׁפִירֹבִין ד' בִיד דִּשְׁחֹל לֹא יִמְסַכָּה הָדוּד
כִּי יִמְסַכָּה • הָדוּד דְּגִלִּי מִמְסַכָּה כְּחִיב בִיד • רִשָּׁא לִרְיָד שִׁיּוֹמֹ • שְׁחֹל אֵל
גִּלִּי מִמְסַכָּה כְּחִיב בִיד • חֹלֵף כֹּל אֲשֶׁר יִשְׁנֵה דִישִׁע' • וְהַעֲנִין דִּשְׁחֹל הֵבֵא מְבִימִין
כְּחִיב יִשְׁטֹן לְכֶסֶם עֲלֵיו • וְה' כְּכֹוִם לְהֹרֹחַ כְּשֶׁבֶא לְפִיז' לִפִּי רִחֹחַ פִּיזִין
בְּחֹחֵה שְׁעֵה • וְלֹא נִשְׁכָּךְ לְהַכְרִיחַ שְׁכָּ הַכֶּלֶה קְבוּצֹה לְחֻזֵּר • וְהִי' גִלִּי חֹלֵף
מִמְסַכָּה • שְׁחֹל גִּלִּי שְׁמֹמֹ לְאַחֲרִים • מִשִּׁי' לֹא הָאֻקְבֶּה הֹרְחֹחִיו לְחֻזֵּר •
חֹלֵף הָדוּד לֹא הִי מִרְרֵה מִשְׁקִיל דְּפִדְחֹ שְׁחֹל לְגִיל חֹח' • וְחֵפֶז' ה' יֵבֵא
הִכְבֵּה כְּפִלְפֹּל וְדִחֹק הַכְּרִים כְּכִרִי' שֶׁם מֵהֵא דִמִּס' • יוֹכֵב בְּשֶׁבֶת חֲחֻכְמוֹ
זֶה הָדוּד כּו' • וְכִיבִיד בִיד • בְּצִית אֱלֹהִים הֶעֱלֵךְ בְּרִגֵּם • וְגִרֵּם שְׁחֹרְחֹחִיו הָאֻקְבֶּה
חֹק וְלֹא יַעֲבֹר • וְהַפִּיל גִּלִּי לְמַלְחָמָה יִשְׂרָאֵל • חֻזֵּר כְּפִלְפֹּל שֶׁל חֻזֵּר הֹא
מִן עַל • יִשְׂרָאֵל כְּמִצְוֹר בְּמִחוּךְ ד' • שִׁמּוּדוֹת הִיוּ דְּגִלְיוֹן בְּשִׁיעוּרִין יִרְחֹלֵם
מִי בִרְס לְרִגְלֵיו שְׁפִירֵן כְּתִלְחָמָה שְׁעִיר יִרְחֹלֵם שְׁחֹ וְשִׁמּוּסִים • בְּחֹרֵה •
חֹלֵף שְׁחֹל שְׁחֹל עֶסֶק כְּפִלְפֹּלֵה שִׁי' • מִשִּׁי' כְּחִיב כְּתִלְחָמָתוֹ חֹלֵף לֹא

ה

ספר שאילתות >העמק שאלה - מהדורה ראשונה> - א / ברלין, נפתלי צבי יהודה בן יעקב (עמוד 8) 34893

כי אביטו במכוני וחדע כי נבער מדעת האני גס דלותי מעוני דלו למחם פירי אך זכות אבותי הנדיקים הביאני אל בית התלמוד הגדול בית מלוני מקור ששור בה כל מעיני היא ד"ח של הלכה אשר נוסדה לתורה ולתעודה ע"י הגאון הגדול אביר הרועים עין הפדה אדמו"ר ומ"מ מ' ר"י ז"ל בוולאווין ואחריו קם לעודדה בנו חותני אדמו"ר הגאון פאר ישראל בורדירייז ז"ל ואחריו חמד הודה מר גיסי הגאון מריף ובקי מ' אליעזר יצחק ז"ל היא הבאר חפרה שרי האלקים ושרי התורה כרוה נדיבי פס ה' משתתפים בשכרה אלו במחוקק להביא מלחמה ש"ח שפירה ואלו במשפחותם בלב מדינה וברה ומאלו מסדה ואלה לאורה ממחרים המונים חברים ותלמידים שוקדי תורה המה בחם כי מימי' מללימים גם לשקידה יחירה גם לפיון ישרה איש לפי פסלו בשקידה להחגברה ואיש לפי מהללו בקרב חכמים אריות שחבורה רבים שחו והבעו כדי מחדם במשורה ואלו מורי האריות לחיות דגן בחלמוד ובסברא ואלי לא מנעתי א"פ מדקדוק חברים ופליפול החלמדי' להחגברה חדשים לבקרים זה יולא וזה נכנס לגמרא בזה כל אלו עשיתי ידי' ולעשות חוש' כפלים ולקבל מעט מעט עד מלא חפצים וסלותי שציל בביטת ועיון לא פסם ולא שחיס בספרו של גאונים קדמונים המה אור פירים גם זכות רבינו ז"ל עמדה לי לתמוך יסודותי הרשים והאני מוילא לאור באור ספרו לפי רובלי משפחים :

י"א בבר פט"ר על הא דמתיב ויאמר יעקב לאחיו כמה אחי הוי לי כ' אר"י לבש אדם לבוש של אביו ה"ה כ"ב ונש"ה קרא יעקב לבניו אחים שנשתתפו עמו כו' אורה לה' שזכי לבדים לא יבטו להביא מלחמה של תורה שפירה הן המה היו עמדי בעבודה תמה א לעזרה הוא בני הרב מ' ר"י ז"ל ברלין ש' מק"ק שקלאוו לקח סמו קונטרסים אלו להביאם ולסקל גיאות הבא בהשפעה גם הוא חכם וחסיד לקח משלו בדקדוק לשון רבינו וכוונתו להאירה ויותר ממה שדמם בזה הרבה גאון בהובלת הדך בחירה ורק מעט אשר ממלא עמדי פ"י מכתבים וכדומה פ"ש בלו בהגהת מהר"ח חכמה אף הוא קצת לו גם הפמק ש"ל ה שמו יסוה לו להיות מקרא וגם אחי הרב מ' רפאל ש' בהגאון מהר"א ליב ש פ"ר ז"ל אב"ד דק"ק קאווונא הוא יושב עמדי בחברה כמו יפה בחורה ודעתו ברה להחיש שמו בעמק הלכה ולברה וגם הוא הוסיף כמה הגהות ברוב חקירה ה' עליהם חיו דגן בישראל בגבורה של תורה ופרש כגון פירי ארע ברוך ה' אנשים של לורה וזכרם כיון לבטן בל חוש' ויראת ה' סבורה ומסד ה' ממנו לא ימעד לבצר חיילים לעד ודבריו היו נאמרים בבתי ועד וזכה לאור פני מלך חיים גם בשולם המעשה גם לחי עד כנפש המתעייב לפי המזן סופרי ישראל נרעד העמוס בעבודה רבה כל ישי וכל חפלי בה :

נפתלי צבי יהודה בא"א שוה יעקב ברלין נ"י

הסתייג שמתחל דרבינו להוילא לבירורים ולא יהי דעת רבינו אור עולם כבש במסחרים ויגדיל מלחמה של תורה בשפירים ויטילו חכמים וסופרים כי קולר דברי ראשונים המה כוכבים מזהירים ור"א זו בלבד אשר נר חכמה אדם אחר חופש כל טעות ממסמונים אף המחבר פלמו חוזר בו בכל יום מאשר לפנים הן בד"ח כדאי בירי נדרים פר"ח התהות מלוי' הן בד"ח כדאי בסנהדרין ד' ל"ד ה' למחר חוי טעמא אחרינא ובד' ל"ה לבא דחינשי אינשי והרי חין קד מתברר שלא הגיה ספרו וגם רבינו הגיה כ"פ בד"ח פתח העמק אוח ב' ולא עשה פריגרון לדבריו ומה אחי חלוש הדעות משיקרי ואשר בתיי המול רמזי היום לסותרו וכפה קרוב שאוסף דבר למחר מה שאני היום גומרו ואחר שכן אומר אני טוב לבצר כי ישא עול מרישה בעפורה להיות אף חורש חורט ועמל בידול פרי עמלו ולא קולר רמזי שלא להוילא חידורו עד זקנה ושיבה שיחישב דעותיו ויטמנו על ברורו כל אשר בכחו להאיר נרו וכתיב (משלי כ') ממרף על לא יחרוש ואל בקיר ואין ולא בא החכם ברוה"ק להביד מה שחנוקות יודעים אלא להבין משל ומליה וכפרש"י דקאי על החורה וכבר המשיל יגיפה ועמלה של חורה ללחם וכדאי בחגיגה ד' י"ד עה"פ לנו לחמו בלחמי והמשיל בזה הכוונ פתח חורה בימי חורש ש"ח לחרישה וישוב דעתו להגות לאחרים חוש' לקצירה ואחר חס לא יעמול בפיון בחורף ואל בקטותו דברים ברורים ואין ומעמה עליו להשכיל כשם שלא ילח עבודה הארישה בימי זקנה כשאר כותחי חלשים ולא יעדר היטב כך לא יסכן אדם לקולר בימי חורש בלחש שלא יוכל עוד לחקן ולהשגיח בצול"ס פיון ושרי ען פירי הרכה והעמק פיקר טעמה וריחה כהיא ביטולה וזה פנה עוד אלה כי לא חסרה אשר כמה היות ופליפוליס ממלאו שכבר קדמוני מחברים ארס לפת כוחה פס ה' מעבירים והדבה מלוי' בין תלמידים וחברים ובלים גם לשון חושדי' בעשרים ואני מרוב טרדתי לא יכולתי לחפש בספרים אלה בליה מקומות אשר נפתחו לפני ורשמתי חללי כי שם נמלאו אלה הדברים ובכ"מ לא עמד השפה ומטה ראשונה לא וזה כאשר היו מסודרים ובציל כל אלה לא החלטתי בדעתי להדפיס זה הספר כאשר ק כמוס עמדי חיבורי על הספרי הקודם בזמן ובפמל בני הגעורים אך כאשר מסרתי זה החבור לבני הרב מ' ר"י ז"ל צפרלין ש' להגיה ולהוסיף בו לקח כיד ה' הסובה פליו ואחר שפמל בו והעתיקו ופרש שלחו בחורה פ"י מיוחד ומאד כל הכתבים כחוד ומשתי שלא ינישו ליד מי ויפשה מה שלבו חפץ בהם פ"כ לא החמהמתי עוד ואני חפלה לאל הגומר עלי שלא ימנע ממני דבר אמת השוקתי מעודי כי אחי ה' כאשר חפלה עשית עמדי וע"ד הגמלא בספרים מוכרחני להביד לאדם משרים [כמחמס ז"ל ברכות ד' ל"א ובספר של רבינו בסי' מ' מבוארים] אשר מעיד אחי עלי שו"ח כי מלבי ילאו נגזרים :

ידן והאמת יתן להדיע כי לא בכחי ולא בזכותי עשיתי חיל בראשית אורי